

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Ing. Martina Jakuba Bruse v právní věci **žalobkyně: FAJAN spol. s r. o.**, IČ: 44222807, sídlem Husova 1336, 432 01 Kadaň, zastoupené Mgr. Vilémem Burianem, advokátem, sídlem Na Příkopech 902, 430 01 Chomutov, **proti žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2015, č. j. 1044/SCKZU/2015-4, JID: 65642/2015/KUUK,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2015, č. j. 1044/SCKZU/2015-4, JID: 65642/2015/KUUK, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, obecního živnostenského úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 3. 2015, č. j. MUKK/8583/2015, sp. zn. ŽÚ/954/2013/Ma, kterým byla žalobkyni dle ustanovení § 58 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), uložena pokuta ve výši 35.000,- Kč, neboť porušila obecně závaznou vyhlášku města Kadaně č. 8/2009, o stanovení závazných podmínek nezbytných k zajištění veřejného pořádku pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných tanečních zábav a diskoték konaných mimo veřejná prostranství (dále jen „vyhláška“), a to konkrétně čl. 2 odst. 2 vyhlášky, když ve dnech 11. 1. 2014 v 00:15 hod., 19. 1. 2014 v 00:15 hod. a 26. 1. 2014 v 00:30 hod. v provozovně Inferno Music Bar na adrese Husova 1336 v Kadani pořádala veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budovy, a to přesto, že

v pátky, soboty a ostatní dny (pokud následuje den pracovního klidu) lze pořádat veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budov v době od 8:00 hod. do 24:00 hod. Žalobkyni byla rovněž uložena povinnost nahradit náklady řízení částkou ve výši 1.000,- Kč.

V žalobě žalobkyně argumentovala shodně jako v podaném odvolání, že nebylo ve správním řízení prokázáno pořádání veřejné hudební reprodukce, neboť tuto skutečnost nedokládá hrající hudba v baru. Policejním orgánům, které případné porušování vyhlášky kontrolovaly, bylo sděleno, že se jedná o soukromou akci. Tuto skutečnost podle žalobkyně dokládá i pořízený videozáznam. K tomu žalobkyně doplnila, že policejní orgány neprováděly kontrolu v provozovně, nýbrž pouze poslouchaly slabě hrající hudbu zvenčí, která byla slyšet pouze při otevření vstupních dveří. Podle žalobkyně žalovaný pouze spekuluje, že se jednalo o veřejnou akci, a napadené rozhodnutí nemá oporu v listinných důkazech. Žalobkyně poukázala na skutečnost, že reklamy a propagace jednotlivých akcí nejsou v rozporu s její argumentací, že po 24:00 hod. v baru zůstávají pouze členové klubu Inferno. Žalobkyně žalovanému, a předtím i správnímu orgánu I. stupně, předložila důkazy o označování a registraci členů klubu. Soukromé akce se podle žalobkyně nestávají akcemi veřejnými tím, že členové klubu mají možnost si s sebou vzít jednu osobu jako doprovod. Toto tvrzení žalobkyně porovnála s možnou soukromou oslavou narozenin prezidenta České republiky. Žalobkyně namítala, že žalovaný ve správním řízení neprokázal skutečnost, že by se jednotlivých akcí účastnil jakýkoliv možný nečlen klubu Inferno.

Žalobkyně připustila skutečnost, že klub Inferno není dosud registrovaným klubem, nicméně to podle jejího názoru nedokládá jeho neexistenci, neboť občané mají právo se sdružovat v právnickou osobu. Žalobkyně vyjádřila myšlenku, že pořádala-li by právnická osoba opakovaně soukromé akce, nelze jí ukládat povinnost k registraci za předpokladu, že se tyto akce konají na soukromém pozemku, a tedy v soukromých prostorách. Žalobkyně připomněla ústavní zásady: „*Co není zákonem zakázáno, je povoleno*“ a „*Nikdo nemůže být nucen činit to, co zákon neukládá.*“ K ukládání sankcí za správní delikt žalobkyně poukázala na trestní zásadu *in dubio pro reo*. K tomu žalobkyně doplnila, že správní řízení je stíženo vadou, neboť v něm nebylo prokázáno, že se jednalo o veřejnou hudební reprodukci.

Žalobkyně připomněla, že žalovaný již dříve rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil, a to dokonce ve dvou případech, nicméně žalobkyně nemůže akceptovat setrvání správních orgánů na tvrzení, že se jednalo o veřejnou akci, ani za předpokladu, že jí byla uložena pokuta třetím rozhodnutím správního orgánu I. stupně snížena z 50.000,- Kč na 35.000,- Kč. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že správní orgán nahlíží na předmětné řízení zaujatě a ignoruje provedené důkazy vypovídající v její prospěch.

Žalobkyně namítala, že odůvodnění napadeného rozhodnutí se opírá pouze o domněnky, které nemají oporu v provedeném dokazování, a navíc žalovaný ani neprokázal skutečnost, že žalobkyně založila a provozuje webové stránky, z nichž žalovaný čerpal informace. Žalobkyně připomněla, že pro absenci důkazů byla předchozí rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaným zrušena a nyní bylo rozhodnutí potvrzeno, ačkoliv setrvává totožný stav. Žalobkyně proto považuje rozhodnutí správních orgánů za šikanózní ve snaze prokázat za každou cenu porušení vyhlášky, aniž by byly opatřeny řádné důkazy pro takové porušení. Napadené rozhodnutí považuje žalobkyně za nespravedlivé, neboť se žalovaný nedostatečně vypořádal s předloženými důkazy a nezajistil si jediný relevantní důkaz o vině žalobkyně.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí, neboť se neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že dne 11. 1. 2014, dne 19. 1. 2014 a dne 26. 1. 2014 nedošlo k porušení čl. 2 vyhlášky. Žalovaný má z provedeného dokazování za prokázané, že se po 24:00 hod. konala veřejná hudební reprodukce. Pořádané diskotéky měly být ukončeny do 24:00 hod., neboť se jednalo o diskotéky, které zahájily provoz v pátek (den 11.1.2014 byla tedy sobota) a v sobotu (dny 19.1.2014 a 26.1.2014 byly tedy neděle). Ze svědeckých výpovědí zasahujících policistů a videozáznamu však vyplývá, že ukončeny ve 24:00 hod. nebyly.

Argumentaci žalobkyně, že se jedná o soukromou akci, žalovaný neshledal důvodnou, neboť žalobkyní předložené klubové karty nedokládají, že se jednalo o soukromou akci, jelikož majitelé klubových karet jsou návštěvníci z řad veřejnosti. K tomu žalovaný doplnil, že v případě pořádání akcí, z nichž má žalobkyně příjmy z podnikatelské činnosti na základě uděleného živnostenského oprávnění, jde o akce konané pro veřejnost a veřejnosti přístupné. Žalovaný poukázal na skutečnost, že na webových stránkách infernoclub.eu/program.htm je prezentován program klubu, přičemž na den 10.1.2014 byl zveřejněn program s názvem „PÁTEČNÍ MIX HOT-NIGHT s DJ D. B.“, na den 18.1.2014 program „VODKA IN JUICE + GO GO TANEČNICE DJ NOVIS džus + vodka za 35 kaček/vstup 50 CZK“ a na den 25.1.2014 program „DÁREK PRO ŽENY OD LUCIFERA PÁNSKÝ STRIPTÝZ POLAR JAHODA ZA 25 CZK/vstupné 50 CZK“. Stejný program byl vylepen i na vstupních dveřích provozovny, což je patrné z pořízeného videozáznamu, a jeho výtisk je součástí správního spisu. Žalovaný podotkl, že na programu není uvedeno upozornění, že by uvedené produkce probíhaly pouze do 24:00 hod., naopak na vstupních dveřích klubu je uvedena provozní doba v pátek a sobotu od 20:00 do 5:00 hod., a to opět bez uvedení jakýchkoliv podmínek pro vstup. Z pořízeného videozáznamu a výpovědí strážníků vyplývá, že pouze na vnitřní straně vstupních dveří byl umístěn nápis „Dnes soukromá akce veřejnosti nepřístupná“. Nicméně nápis byl čitelný pouze z vnitřních prostor klubu, což žalovaný vyhodnotil jako čistě účelové, neboť informace o tom, že se v klubu koná soukromá akce, by měla být sdělována příchozím návštěvníkům, kteří do klubu směřují, nikoliv těm, kteří se tam nacházejí. Žalovaný připomněl, že v napadeném rozhodnutí vycházel z úvahy veřejně přístupné akce, která může být případně podmíněna zaplacením vstupného, překročením věkové hranice, apod., oproti soukromé akci, jejíž okruh účastníků je předem vymezen, neboť je vázán na pozvání.

Žalovaný dále podotkl, že dle přípisu OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, o. s. (dále jen „OSA“) eviduje žádost žalobkyně o svolení k provozování hudebních děl pro veřejnou produkci s reprodukovanou hudbou za období ode dne 1. 1. 2014 do 31. 7. 2014 na pátky a soboty s druhem hudební produkce: diskotéka nebo obdobná produkce k tanci nebo poslechu s uvaděčem – DJ a obdobným umělcem.

K argumentaci žalobkyně, že po 24:00 hod. v klubu zůstávají pouze jeho členové, žalovaný připomněl, že žádná kritéria pro členství v klubu nebyla ze strany žalobkyně doložena, osoby požívající status člena klubu nebyly blíže specifikovány, a proto se podle žalovaného jedná o blíže neurčené osoby z řad veřejnosti účastnící se veřejné hudební produkce. Žalovaný nijak nezpochybňuje právo občanů se sdružovat a stejně tak nenařizuje žalobkyni žádnou registraci u Ministerstva vnitra. K tomu žalovaný doplnil, že ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), se na daný případ nepoužije, neboť přestupkový zákon se na ukládání

pokut podle zákona o obcích, nevztahuje. V ostatním žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Při jednání soudu konaném dne 4. 10. 2017 právní zástupce žalobkyně přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení a zdůraznil, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání správního deliktu spočívajícího v tom, že v rozporu s obecní vyhláškou byla v jejím objektu provozována veřejná hudební produkce v době, kdy to vyhláška zakazovala, a to přestože nebyly tyto skutečnosti v rámci správního řízení dostatečně prokázány. K obsahu správního spisu právní zástupce žalobkyně uvedl, že na videozáznamu, který je součástí správního spisu, je patrné, že z klubu se line hudba, ovšem to neznamená, že je tam pořádána diskotéka. Dále zdůraznil, že městští strážníci nikdy nebyli uvnitř provozovny žalobkyně za účelem zjištění skutkového stavu. Právní zástupce žalobkyně poukázal na skutečnost, že na dveřích provozovny z vnitřní strany byla vyvěšena informace o skutečnosti, že se jedná o uzavřenou společnost. Ke smlouvě s Ochranným svazem autorským právní zástupce žalobkyně uvedl, že tato smlouva dokládá oprávnění žalobkyně zajišťovat veřejnou produkci hudby, ale nikterak neprokazuje, že v rozhodné době byla v provozovně žalobkyně provozována diskotéka. Ani reklamní letáky nemohou prokazovat, že se diskotéka v rozhodné době konala, neboť letáček samotný neprokazuje, že se diskotéky někdo zúčastní. Právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně s provozováním diskotéky skončila po odebrání výjimky z působnosti městské vyhlášky. Pokud diskotéky žalobkyně provozovala, činila tak pouze do půlnoci. Fanoušci hudby si vytvořili klub a scházeli se v její provozovně za účelem poslechu hudby. Právní zástupce žalobkyně podotkl, že ve správním řízení nebylo nijak prokázáno, že se v rozhodné době v provozovně žalobkyně konala taneční akce či diskotéka. Ke skutečnosti, že oznámení o konání soukromé akce bylo vyvěšeno na vnitřní straně dveří, právní zástupce žalobkyně uvedl, že v minulosti docházelo ke strhávání tohoto oznámení z vnější strany dveří. Dveře samotné mají kouli, tedy každému návštěvníkovi musí být zevnitř otevřeno, a obsluha pak vyhodnocuje, koho pustí, či nikoliv. Zdůraznil, že správní orgán v daném případě dle jeho názoru neunesl důkazní břemeno ve správním řízení o spáchání správního deliktu. Pro úplnost uvedl, že pokud žalobkyně pořádala diskotéku, byli návštěvníci o půlnoci vyzváni k opuštění diskotéky, produkce hudby byla přerušena, a teprve následně pokračovala soukromá akce poslechem hudby. Dále právní zástupce žalobkyně doplnil, že v provozovně se konají různé akce, při nichž se někdy rovněž promítají amatérské záznamy návštěvníků, včetně záznamů z diskoték. Dále poukázal na skutečnost, že u jednatele žalobkyně došlo v říjnu 2013 ke zhoršení zdravotního stavu, a proto jeho podnikatelské aktivity spíše směřovaly k utlumení činnosti. Ve vztahu k inzerci právní zástupce žalobkyně doplnil, že syn jednatele žalobkyně zprovoznil doménu, na které zveřejňoval program akcí chystaných v provozovně. Na předmětné stránky je směřována inzerce i pro členy předmětného klubu.

Pověřený pracovník žalovaného plně odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě. Zdůraznil, že trvá na tom, že k porušení obecní vyhlášky ze strany žalobkyně došlo a konání veřejné hudební produkce v rozporu s předmětnou vyhláškou bylo ve správním řízení prokázáno. V reakci na vyjádření právního zástupce žalobkyně pověřený pracovník žalovaného uvedl, že v daném řízení není předmětem otázka odnětí výjimky z platnosti obecní vyhlášky, ale je podstatné, že výjimka byla žalobkyni odňata. Zdůraznil, že rozhodný skutkový stav byl v rámci správního řízení dostatečně prokázán. Dále uvedl, že z předmětné

inzerce nikterak nevyplývá, že by byla směřována výlučně k členům klubu. Jedná se o inzerci oslovující širokou veřejnost.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalovaný postoupil soudu správní spis, z něhož soud zjistil tyto podstatné okolnosti. Městská policie Kadaň podala Městskému úřadu Kadaň pět oznámení o jiném správním deliktu podle vyhlášky (součástí správního spisu jsou i dvě oznámení, která nejsou předmětem řízení), kterých se měla žalobkyně dopustit tím, že dne 11. 1. 2014 v 00:15 hod., 19. 1. 2014 v 00:15 hod. a 26. 1. 2014 v 00:30 hod. nedodržela stanovenou dobu ukončení hudební produkce stanovenou pro pátek, sobotu a ostatní dny (pokud následuje den pracovního klidu) od 8:00 do 24:00 hod, což se netýká provozoven, kterým byla z vyhlášky udělena výjimka. Žalobkyni však byla usnesením č. 1053/2013 odebrána výjimka z vyhlášky s účinností od 1.12.2013 pro její opakované porušování.

Z videozáznamu ze dne 19.1.2014, který začíná v čase 0:46:55 je zřejmé, že z Inferno Music klubu hraje hudba. V horním pravém rohu vstupních dveří je vylepený program na leden 2014 a pod ním je uvedena provozní doba od 20:00 do 5:00 hod. Z videozáznamu je dále patrné, že z klubu nejen osoby odcházejí, ale že dveřmi i přicházejí. Během několika vteřin, v nichž ochranka klubu otevře a zavře vstupní dveře, je z vnitřní strany těchto dveří patrný nápis: „Dnes uzavřená společnost veřejnosti nepřístupná“. Z vnější strany dveří je vylepen program Inferno Music klubu na období leden 2014.

Z programu Inferno Music club na období leden 2014 bylo zjištěno, že na den 10. 1. 2014 byl zveřejněn program s názvem „PÁTEČNÍ MIX HOT-NIGHT s DJ D. B.“, na den 18. 1. 2014 byl zveřejněn program s názvem „VODKA IN JUICE + GO GO TANEČNICE DJ NOVIS džus + vodka za 35 kaček/vstup 50 CZK“ a na den 25. 1. 2014 byl zveřejněn program s názvem „DÁREK PRO ŽENY OD LUCIFERA PÁNSKÝ STRIPTÝZ POLAR JAHODA ZA 25 CZK/vstupné 50 CZK“.

Přípisem ze dne 12.2.2014 byla žalobkyně vyrozuměna o provádění důkazů mimo ústní jednání. Na den 25. 2. 2014 byli předvoláni k výsledku podle ustanovení § 55 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2014 (dále jen „správní řád“), svědci: str. J. S., str. V. Č., str. R. R., str. Z. P., str. M. C. a str. J. F. Z protokolu o svědecké výpovědi ze dne 25. 2. 2014 bylo od svědka J. S., jehož výsledku byl přítomen i právní zástupce žalobkyně, Mgr. Vilém Burian, zjištěno, že dne 11. 1. 2014 od 0:15 hod. po dobu čekání na příchod odpovědné osoby (asi 15 minut) přicházeli a odcházeli účastníci diskotéky.

Dne 19. 1. 2014 byl při opakované kontrole provozovny pořízen videozáznam, ze kterého je příchod a odchod osob zřejmý. Diskotéka tedy byla provozovaná a hrála hudba. Na dotaz právního zástupce žalobkyně odpověděl, že noční kontrola je daná jako běžná kontrola na základě vyhlášky. Pod kontrolu spadá asi 5 objektů. Kontrola byla zahájena v 0:15 hod. a trvala asi 15 minut. Hudbu slyšeli, už když stáli nahoře na silnici. Z příchodu a odchodu osob a skutečnosti, že slyšel hrát hlasitě hudbu, dovodil, že se tam koná diskotéka. Neslyšel žádného DJ, že by měl průvodní slovo k muzice.

Z protokolu o svědecké výpovědi ze dne 25. 2. 2014 bylo od svědka V. Č., jehož výsledku byl přítomen i právní zástupce žalobkyně, zjištěno, že dne 11. 1. 2014 byla provedena kontrola v čase 0:15 hod. a ze silnice bylo slyšet, že hraje muzika. S kolegou proto přišli ke dveřím provozovny, cestou nahrával na mobilní telefon, ale kvalita nebyla dostatečná, záznam nešlo použít, a proto nebyl přiložen k úřednímu záznamu č. 162802. Stáli asi 3 m od vstupních dveří. Ze dveří vykoukla osoba, byla slyšet hudba. Osoba se rozhlédla a zase zavřela dveře. Dne 19. 1. 2014 byla provedena kontrola v čase 0:15 hod., přičemž z této kontroly byl pořízen videozáznam. Nechal si zavolat odpovědnou osobu, vysvětlil jí, že existuje vyhláška, kterou porušili, neboť jim byla odebrána výjimka, a že porušení bude řešeno úřední cestou. Na dotaz právního zástupce žalobkyně odpověděl, že důvodem kontroly byla odebraná výjimka. Tato informace přišla na služebnu, čemuž byl rád, neboť měsíce jezdili k této provozovně řešit stížnosti na hluk. Při jeho směně nebyla oficiálně měřena hlasitost hluku a ani neví o tom, že by někdy byl oficiálně měřen. Rušení nočního klidu dovodil ze stížností lidí, kteří byli rušeni provozem provozovny, nicméně nikdy nebyla provozovna řešena za rušení nočního klidu. Hraní hudby slyšeli ze silnice. Kameru měl na sobě jeho kolega S. a kameru nezapnul již na silnici, aby bylo jasné, že hudba hraje z provozovny, a nikoliv z pivnice.

Z protokolu o svědecké výpovědi ze dne 25. 2. 2014 bylo od svědka R. R., jehož výsledku byl přítomen i právní zástupce žalobkyně, zjištěno, že dne 26. 1. 2014 v 0:30 hod. přijeli na provozovnu a po otevření dveří si nechali zavolat odpovědnou osobu, kterou byl pan D. B. Zeptal se ho, zda je mu známo, že jim byla odebrána výjimka na provozování veřejné hudební reprodukce. V odpovědi mu pan B. sdělil, že do 24:00 hod. se jedná o veřejnou diskotéku a po 24:00 hod. o soukromý klub. Byl odkázán na to, aby si na Městském úřadu Kadaň zjistil, co obnáší provoz soukromého klubu. Dále svědek vypovídal o dni kontroly, který není předmětem tohoto řízení. Na dotaz právního zástupce žalobkyně odpověděl, že byli speciálně vysláni do této provozovny, jiné provozovny nekontrolovali, neboť ty mají výjimku. Když přijížděli ke klubu, jeli vrchem a slyšeli hudbu. Zaparkovali a šli k provozovně, jak je vidět i z pořízeného záznamu. Parkovali u vjezdu u silnice.

Z protokolu o svědecké výpovědi ze dne 25. 2. 2014 bylo od svědka Z. P., jehož výsledku byl přítomen i právní zástupce žalobkyně, zjištěno, že dne 26. 1. 2014 byla na základě stížnosti občana prováděna kontrola v čase 0:30 hod., hudba byla slyšet přes dveře, nechali si zavolat odpovědnou osobu, a to pana D. B. Pana B. požádali o ztišení hudby, ale pan B. sdělil, že po 24:00 hod. se jedná o soukromý klub. Dále svědek vypovídal o dni kontroly, který není předmětem tohoto řízení. Na dotaz právního zástupce žalobkyně odpověděl, že kontrola provozovny byla běžnou kontrolní činností. Je mu známa provozovna Labyrint i skutečnost, že je vzdálena několik desítek metrů od klubu. Provozovna Labyrint nebyla v období od prosince 2013 do ledna 2014 kontrolována. Sám navštívil provozovnu Inferno a Labyrint, přičemž i v Labyrintu hrála hudba po 2:00 hod. Porušení vyhlášky

nenahlásil. Svědkové M. C. a J. F. vypovídali po změně termínu na den 28. 2. 2014 o skutečnostech týkajících se kontroly ze dne 6. 12. 2013 ve 23:45 hod. a následující kontroly dne 7. 12. 2014 ve 2:15 hod., které nejsou předmětem tohoto řízení.

Dne 7.3.2014 bylo provedeno ústní jednání za účasti žalobkyně (odpovědné osoby I. B.) a jejího právního zástupce. Při tomto ústním jednání I. B. uvedl, že nemůže doložit novou registraci klubu, neboť podle nového občanského zákoníku není tato úprava jasná. Jde o soukromý klub (sdružení osob), který není nikde registrován, avšak po vstupu do klubu jsou osoby náležitě poučeny o vnitřních pravidlech klubu. Pravidla klubu jsou sepsaná, ale u sebe je nemá. Nejedná se o jakéhokoliv návštěvníka, neboť člen klubu dostane průkazku se svojí identifikací a zapíše se do listiny členů klubu. Pan I. B. předložil k nahlédnutí kartu na soukromé akce klubu Inferno club, kde je pořadové číslo hosta, uvedení jméno hosta, razítko a podpis provozovatele. Kartička je nepřenositelná. Dále předložil listiny soukromého klubu Inferno – seznam hostů, kde je uvedeno pořadové číslo, jméno a příjmení hosta, bydliště a podpis. Celkem bylo předloženo 8 listin. Konzumaci a vstupné si členové klubu hradí sami. Členství není zpoplatněno. Návštěvníci jsou upozorněni, že diskotéka je pouze pro členy klubu s jednočlenným doprovodem. Pan I. B. na dotaz správního orgánu, zda ve dnech 11.1.2014 v 00:15 hod., 19.1.2014 v 00:15 hod., a 26.1.2014 v 00:30 hod. hrála hudba, odpověděl, že ano, ale jednalo se pouze o soukromou akci – oslavu narozenin.

Z přípisu OSA ze dne 3. 3. 2014 bylo zjištěno, že žalobkyně má uzavřenou licenční smlouvu na provozování opakovaných diskoték v provozovně Music club, a to v období od 1. 9. 2013 do 31. 12. 2013.

Správní orgán I. stupně poté žalobkyni vyrozuměl o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí a dne 28. 3. 2014 pod č. j. MUKK/12721/2014, sp. zn. ŽÚ/954/2013/Ma, vydal rozhodnutí, které žalobkyně napadla odvoláním a které bylo rozhodnutím ze dne 5. 6. 2014, č. j. 1717/SČaKŽÚ/2014-3, JID: 79759/2014/KUUK, zrušeno pro nesrovnalosti ohledně podnikání žalobkyně a dále pro skutečnost, že osoba pana D. B. měla být vyslechnuta spíše jako svědek.

V další odpovědi OSA ze dne 1. 7. 2014 bylo uvedeno, že žalobkyně nemá uzavřenou žádnou licenční smlouvu na provozování diskoték v roce 2014.

Dne 17.7.2014 bylo provedeno ústní jednání za účasti žalobkyně (odpovědné osoby I. B.) a jejího právního zástupce. Při tomto ústním jednání I. B. po zhlédnutí videozáznamu ze dne 19.1.2014 uvedl, že není zjevné, zda akce probíhala v klubu Inferno. Do 24:00 hod. se mohlo jednat o veřejnou hudební reprodukci a po této hodině se jednalo o soukromou akci. Po otevření vchodových dveří je na nich patrně označení, že se jedná pouze o soukromou společnost. K akci konané dne 11. 1. 2014 uvedl, že se jednalo pouze o soukromou akci, a k akci konané dne 26. 1. 2014 uvedl, že se jednalo o soukromou akci po 24:00 hod. Klub nemá stanovy, a proto je nemůže předložit. Pravidla jsou, ale nikoliv v písemné formě. Název klubu je INFERNO klub. Pronajmout si prostory provozovny může kdokoli, kdo chce pořádat soukromou akci na základě uzavřené dohody. Hudbu zajišťuje žalobkyně nebo si ji zařídí objednatel sám a zaplatí si koncesionářské poplatky. Účetní doklady k předložení nemá, není si vědom, že by nějaké vystavoval. Umožnění konání oslav bylo bezúplatné. Není si vědom, že by objednával DJ na soukromou akci, neboť pokud se jedná o soukromou akci, tak si DJ zajišťuje organizátor soukromé akce.

Z protokolu o svědecké výpovědi ze dne 22. 7. 2014 bylo z výsledku svědka L. B., kterého byl přítomen i právní zástupce žalobkyně, zjištěno, že si nepamatuje, co se dne 19. 1. 2014 v klubu konalo. Byl určen odpovědnou osobou pouze pro tento den. Není zaměstnancem žalobkyně, je kamarád pana D. B. Pomáhá mu, protože ho to baví a tuto činnost vykonává bezúplatně. Ví o tom, že se v klubu konají převážně soukromé akce. Poznává se to, protože je to vylepené na dveřích.

Z protokolu o svědecké výpovědi ze dne 22. 7. 2014 bylo z výsledku svědka D. B., kterého byl přítomen i právní zástupce žalobkyně, zjištěno, že po 24:00 hod. se vždy jedná o soukromé akce členů klubu. Je zaměstnancem žalobkyně, zařizuje propagaci společnosti. Na otázku, zda se pravidelně každý pátek a sobotu konají soukromé akce, které jsou do 24:00 hod. veřejné, odpověděl, že ano. Jedná se o akce pro jeho kamarády. Na vylepených plakátech je pouze logo Inferno klubu, není na nich uveden program, je na nich zobrazena hlava čerta a uvedeno, že se jedná o soukromé akce. Na dotaz zástupce žalobkyně odpověděl, že ve dnech 11. 1. 2014 v 00:15 hod., 19. 1. 2014 v 00:15 hod. a 26. 1. 2014 v 00:30 hod. se jednalo o soukromé akce. Bylo patrné, že se jedná o soukromou akci, neboť po 24:00 hod. nečleni klubu odcházejí. Je to napsané na dveřích z vnitřku i z venku. Označení bylo zvenku i v době kontrol nicméně nemůže za to, že oznámení někdo odstranil.

Z přípisu OSA ze dne 23.7.2014 bylo zjištěno, že na provozovně Music club byla provedena kontrola a s panem I. B. byla sepsána žádost na opakované diskotéky konané v pátek a sobotu od 20:00 do 24:00 hod. v období od 1.1.2014 do 31.7.2014. Od měsíce srpna budou diskotéky konány pouze v sobotu.

Správní orgán I. stupně poté žalobkyni vyrozuměl o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí a dne 18. 8. 2014 pod č. j. MUKK/31925/2014, sp. zn. ŽÚ/954/2013/Ma, vydal rozhodnutí, které žalobkyně napadla odvoláním a které bylo rozhodnutím ze dne 5. 11. 2014, č. j. 3059/SCKZU/2014-3, JID: 153106/2014/KUUK, zrušeno pro nedostatečné prokázání porušení vyhlášky žalobkyní dne 7. 12. 2013.

Správní orgán poté opětovně nařídil ústní jednání. Z protokolu o konaném ústním jednání ze dne 7. 1. 2015 bylo zjištěno, že ústní jednání se konalo za účasti žalobkyně (odpovědné osoby I. B.) a jejího právního zástupce. Při tomto ústním jednání I. B. uvedl, že k věci se již v minulosti vyjádřil a nehodlá se nadále vyjadřovat.

V odpovědi společnosti Ingram bylo zjištěno, že žalobkyně má s touto společností uzavřené licenční smlouvy za výkonné umělce a výrobce zvukových a zvukově obrazových záznamů na provozování zvukově technického zařízení a zvukově-obrazového technického zařízení. Na veřejné reprodukce typu C – diskotéky, s nimi uzavřenou smlouvu nemají.

Správní orgán I. stupně vydal dne 5. 3. 2015 rozhodnutí č. j. MUKK/8583/2015, sp. zn. ŽÚ/954/2013/Ma, které žalobkyně napadla odvoláním.

V odvolání žalobkyně, které bylo doplněno dne 30. 3. 2015, bylo uvedeno, že správní delikt nebyl ve správním řízení prokázán, rozhodnutí nemá oporu v provedeném dokazování, veřejné hudební produkce po 24:00 hod. nepořádala, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tak protiprávní. Žalovaný dne 13. 5. 2015 pod č. j. 1044/SCKZU/2015-4, JID: 65642/2015/KUUK, vydal rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a rozhodnutí potvrzeno.

Závěrem skutkových zjištění lze poznamenat, že pokud žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkazoval na internetové stránky, na nichž je diskotéka žalobkyně propagována, žalovaný tyto internetové stránky vytištěním zachytil, provedl jimi důkaz ve správním řízení, a zvýšil tak přesvědčivost svého rozhodnutí.

Podle ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích může obec povinnosti ukládat v samostatné působnosti obecně závaznou vyhláškou pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték, stanovením závazných podmínek v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku.

Podle ustanovení § 58 odst. 4 zákona o obcích může obec uložit pokutu až do výše 200 000 Kč právnické osobě a fyzické osobě, která je podnikatelem, která porušila povinnost stanovenou právním předpisem obce.

Podle čl. 1 vyhlášky se veřejnými hudebními produkcemi pro účely této vyhlášky rozumí veřejnosti přístupné provádění hudebních (koncertních) a tanečních reprodukcí (plesy, taneční zábavy, diskotéky).

Podle čl. 2 odst. 2 vyhlášky v pátky, soboty a ostatní dny (pokud následuje den pracovního klidu) lze pořádat veřejné hudební produkce ve vnitřních prostorách budov v době od 8:00 hod. do 24:00 hod. Podle odstavce 4 věty první může z omezení uvedených v odst. 1 a 2 této vyhlášky udělit rada města výjimku.

Podle čl. 3 vyhlášky dodržování této vyhlášky kontroluje Městská policie Kadaň.

Soud se nejprve zabýval námitkou, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkové okolnosti, o které opřel žalobou napadené rozhodnutí.

Jak vyplynulo ze žalovaným předloženého správního spisu a napadeného rozhodnutí, žalovaný ve svých úvahách vycházel zejména z informací poskytnutých žalobkyní, svědeckých výpovědí a videozáznamu. Z uvedeného vyplynulo, že ve dnech 11.1.2014, 19.1.2014 a 26.1.2014 hrála po 24:00 hod. z provozovny hudba. Dále si žalovaný jako podklad pro své rozhodnutí vyžádal informace OSA a Integram, z nichž získal informace o uzavřených licenčních smlouvách, do nichž spadá období ledna 2014. Žalovaný vycházel také z programu Inferno Music clu na leden 2014, který si opatřil z webových stránek infernoclub.eu/program.htm a který je shodný s plakátem vylepeným na vstupních dveřích, jak je patrné z pořízeného videozáznamu. V napadeném rozhodnutí se pak zabýval jednotlivými předpoklady konání veřejně přístupné akce a podnikáním žalobkyně jako právnické osoby.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí podrobně rozvedl, na základě kterých podkladů dovedl účelovost tvrzení žalobkyně o konání soukromé akce, jakož i z jakých dalších podkladů při své úvaze vycházel a z jakých právních předpisů. Soud hodnotí zjištěný skutkový stav za dostatečný, neshledal pochybení, které by mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci, a z uvedených důvodů považuje žalobkyní vznesenou námitku za nedůvodnou.

Žalobkyně ve své žalobě dále namítla, že po 24:00 hod. se jedná vždy o akce soukromé. Soud se však s tímto tvrzením žalobkyně neztotožnil.

Nejprve je třeba vymezit, co je možno rozumět pod pojmem „veřejně přístupný“ uvedeným v ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích.

Veřejně přístupnou je taková akce či podnik, která je určena blíže neurčenému okruhu účastníků (návštěvníků), tj. všem obyvatelům bez rozdílu, byť po splnění určitých obecných podmínek (nejčastěji zaplacení vstupného, překročení určité věkové hranice či výšky v případě atrakcí zábavních parků atd.). Naproti tomu u soukromé akce je okruh účastníků již dopředu vymezen a tyto účastníky lze již před konáním akce individualizovat. Soukromé akce jsou typicky vázány na pozvání, které je určeno jen určitému okruhu osob (např. členům občanského sdružení). K tomu srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 A 139/2011 – 25, či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 6. 2012, č. j. 15 A 32/2010 – 76, které jsou dostupné na www.nssoud.cz.

Touto optikou nahlížel soud na diskotéku provozovanou žalobkyní. Žalobkyně sama do protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně uvedla, že po vstupu do baru jsou osoby náležitě poučeny o vnitřních pravidlech klubu, člen klubu dostane průkazku se svojí identifikací a zapíše se do listiny členů klubu. Kartačka je nepřenositelná. Konzumaci a vstupné si členové klubu hradí sami. Samotné členství není zpoplatněno. Uvedený přístup se však nijak neodlišuje od obvyčejné distribuce vstupenek na veřejně přístupné akce, přičemž vstupenky mohou být i ve formě permanentek, opravňujících držitele k opakované návštěvě, či vstupenka může opravňovat držitele k návštěvě s doprovodem. Žalobkyně sama uvedla, že vstupenku si členové klubu hradí z vlastních prostředků. Jejich účast na akci tak není předem vázaná na pozvánku, která nebývá nijak zpoplatněna.

Z rozsahu dostupnosti klubové karty vyplývá, že jakémukoliv přichozímu, který do baru vstoupil, je umožněn vstup do klubu. Sama žalobkyně uvádí, že klub není registrován a jde jen o sdružení osob. Vzhledem k tomu, že nejsou stanovena žádná kritéria pro členství v klubu, ač jejich existenci žalobkyně při jednom ústním jednání tvrdí a na druhém popírá, je patrné, že v zájmu zvýšení svého zisku má žalobkyně zájem na maximálním množství návštěvníků. K tomu je třeba poukázat na to, že právě dosažení zisku, v daném případě odvíjející se evidentně od návštěvnosti diskotéky žalobkyně, je účelem podnikání (srov. ustanovení § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku).

Ze zpráv OSA, z návrhu na uzavření licenční smlouvy a z informace společnosti Ingram je patrné, že žalobkyně disponovala svojí diskotékou jako veřejně přístupnou, neboť požádala o uzavření licenční smlouvy na veřejnou hudební produkci, aniž by například využila bezúplatnou zákonnou licenci pro užití díla při občanských obřadech dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „autorský zákon“), kterého mohou využít právě různé kluby či občanská sdružení při svých interních akcích.

Stejně tak ani nápisem u vstupu diskotéky žalobkyně nebyl vstup návštěvníků nikterak omezen, a to ani v jednom z kontrolovaných dnů. Žalobkyně sice ve své pozdější výpovědi uvedla, že po 24:00 hod. nečlenové klubu odcházejí, protože se pak vždy jedná o soukromé akce (případně se může jednat o soukromé akce od počátku). Oznámení o konání soukromé akce bylo podle svědka D. B., zaměstnance žalobkyně, nalepené na dveřích z vnitřku i z venku. Z pořízeného videozáznamu je však patrné, že oznámením o konání soukromé akce jsou viditelně označeny vstupní dveře z vnitřního prostoru diskotéky, čímž oznámení o konání soukromé akce není nově přichozím návštěvníkům po 24:00 hod. známo. Toto sdělení je naopak známo osobám, které z diskotéky odcházejí, pro které však již nemá význam. Navíc z pořízeného videozáznamu je patrné, že po 24:00 hod., tj. dne 19. 1. 2014, do provozovny

přichází další osoba, která ochrance při vstupu neukazuje žádnou pozvánku, ani případně kartičku člena klubu.

Z tvrzení žalobkyně i okolností případu vyplývá, že tato diskotéka byla provozována nejméně v letech 2013 a 2014, a to ve stejném režimu přístupnosti. Pokud jsou kritéria vstupu nastavena natolik volně, že vyjma osob, kterým žalobkyně případně odmítne poskytnout klubovou kartu, mají přístup všichni zájemci, a to i po 24:00 hod., jde o akci veřejně přístupnou. Samotná výše vstupného či nezpлатnění klubové karty nemá na posuzování veřejné přístupnosti podniku vliv, neboť výběr vstupného či jiných forem plateb, jimiž je vstup podmiňován, není stěžejním kritériem pro posouzení veřejné přístupnosti.

Soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter diskotéky žalobkyně, která je přístupna neurčitému množství blíže neurčených osob, se jedná o podnik veřejně přístupný, a tedy spadající pod režim veřejně přístupné diskotéky uvedené v ustanovení § 10 písm. b) zákona o obcích.

Dále se musel soud zabývat tím, zda žalobkyně porušila ustanovení čl. 2 odst. 2 vyhlášky, za což jí byla uložena pokuta podle ustanovení § 58 odst. 4 zákona o obcích.

Čl. 2 odst. 2 vyhlášky stanovuje povinnost ukončit provoz určitých veřejně přístupných akcí konaných v pátky, soboty a ostatní dny (pokud následuje den pracovního klidu) do 24:00 hod. V předmětných třech případech pořádala žalobkyně diskotéku z pátku na sobotu (kontrola proběhla dne 11.1.2014) a ze soboty na neděli (kontroly proběhly dne 19.1.2014 a dne 26.1.2014).

Žalobkyně coby pořadatelka diskotéky třikrát porušila povinnost uvedenou v čl. 2 odst. 2 vyhlášky ukončit provoz diskotéky ve stanovenou dobu. K naplnění objektivní stránky tohoto deliktu postačuje porušení povinnosti ukončit ve stanovenou dobu veřejně přístupnou akci (diskotéku), narušení veřejného pořádku v souvislosti s porušením této povinnosti nepatří mezi znaky tohoto správního deliktu.

Ustanovení § 58 odst. 4 zákona o obcích umožňuje uložit pokutu za porušení obecně závazné vyhlášky až do výše 200.000,- Kč. S ohledem na to, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 35.000,- Kč, jedná se o pokutu uloženou ve stanoveném rozsahu. Pro úplnost soud ještě dodává, že v předchozích správních rozhodnutích byla žalobkyni stanovena pokuta o 15.000,- Kč vyšší, avšak v daných rozhodnutích bylo řešeno všech pět oznámení o spáchání správního deliktu. V předmětném případě je žalobkyně činěna odpovědnou pouze za tři z nich. Je proto na místě, že bylo správním orgánem I. stupně přistoupeno k nižší uložené pokutě.

O případné moderaci trestu soud nerozhodoval, neboť moderace trestu dle ustanovení § 78 odst. 2 s.ř.s. připadá v úvahu výlučně za předpokladu, že žalobkyně o ni požádá soud ve správní žalobě, což žalobkyně neučinila.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 4. října 2017

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
G. Z.